

Sygn. akt II Ca 587/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Paweł Hochman (spr.)
Sędziowie	SSO Dariusz Mizera SSR del. Monika Cichocka
Protokolant	Paulina Neyman

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa J. G. (1)

przeciwko T. G., W. G. (1), D. G., A. G. (1)

o wydanie nieruchomości

na skutek apelacji pozwanej T. G.

od wyroku Sądu Rejonowego w Opocznie

z dnia 14 listopada 2013 roku, sygn. akt I C 439/12

oddala apelację i zasądza od pozwanej T. G. na rzecz powódki J. G. (1) kwotę 300,00 (trzysta) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Ca 587/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 14 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy w Opocznie po rozpoznaniu sprawy z powództwa J. G. (1) przeciwko J. G. (2) i T. G. o wydanie nieruchomości eksmitował pozwanych J. i T. małżonków G. wraz z osobami, których prawa oni reprezentują i rzeczami stanowiącymi ich własność z nieruchomości położonej w D., gmina D. oznaczonej w ewidencji gruntów numerami działek: (...), (...), (...) i (...) i nakazał oddanie tej nieruchomości we władanie powódki J. G. (1). Jednocześnie Sąd Rejonowy oddalił powództwo w części dotyczącej eksmisji z nieruchomości położonej w D., gmina D. oznaczonej w ewidencji gruntów numerami działek: (...), (...), (...), (...) i (...). Rozstrzygając o kosztach procesu Sąd Rejonowy zasądził solidarnie od pozwanych J. i T. małżonków G. na rzecz powódki J. G. (1) kwotę 433,50 złotych tytułem połowy tych kosztów.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego.

Na podstawie prawomocnego postanowienia z dnia 26 lipca 1996 r. wydanego w sprawie z wniosku - A. G. (2) z udziałem F. W., W. C., S. C., W. D. i E. D. (sygn. akt I Ns 170/96) Sąd Rejonowy w Przysusze stwierdził, że M. G. syn A. i F. i A. G. (2) córka W. i M. nabyli z mocy samego prawa z dniem 4 listopada 1971 roku nieodpłatnie na zasadzie małżeńskiej wspólności ustawowej własność nieruchomości rolnej oznaczonej jako działki o nr (...) o pow. 2,69 ha położonej w D. przedstawionej na mapie przechowywanej w Urzędzie Gminy i Miasta D. za nr (...).

Na podstawie prawomocnego postanowienia z dnia 11 kwietnia 2008 r. wydanego w sprawie sygn. akt III Ns 3957/07 Sąd Rejonowy w Szczecinie stwierdził, że spadek po M. G. zmarłym dnia 16.10. 21992 r. nabyli żona A. G. (2) oraz synowie W. G. (2), G. G. (2) i Z. G. po 1/3 części.

Na podstawie prawomocnego postanowienia z dnia 24 stycznia 2008 r. wydanego w sprawie sygn. akt I Ns 586/07 Sąd Rejonowy w Sochaczewie stwierdził, że spadek po Z. G. syn M. zmarłym 16.10.2005 r. nabyli żona J. G. (1) oraz dzieci: A. G. (3) i P. G. po 1/3 części.

Gospodarstwo rolne (...) małżonków G. użytkuje T. G. i jej mąż J. G. (2), a wcześniej użytkowała J. G. (1) w części siedliskowej od drogi. Sąsiaduje ono bezpośrednio z gospodarstwem rolnym J. G. - matki J. G. (2), które obecnie posiadają i użytkują także J. i T. małżonkowie G..

T. i J. małżonkowie G. użytkują działki położone w D. po M. G., które sąsiadują z działkami małżonków J., natomiast nie wycinają drzewa z lasu po M. G..

G. G. (2) syn nieżyjącego M. G. i A. G. (2) chcieli sprzedać nieruchomość położoną w D. dla T. i J. małżonków G. w 2008 roku.

W dniu z 11.06.2008 r. została sporządzona między nimi nieformalna pisemna umowa przedwstępna na okoliczność sprzedaży gruntów rolnych położonych w D. o pow. 2,96 ha, która zobowiązywała strony do zawarcia umowy sprzedaży do dnia 31 sierpnia 2008 roku.

W dniu 19 sierpnia 2008 roku J. i T. małżonkowie G. wnieśli do Sądu Rejonowego w Opocznie wniosek o uwłaszczenie ich na działki numer (...) o łącznej powierzchni 2,69 ha położonej w D.. Przedmiotowy wniosek został odrzucony prawomocnym postanowieniem z dnia 17.12.2008 r. wydanym w sprawie sygn. akt I Ns 642/08.

W Sądzie Rejonowym w Opocznie toczyła się sprawa z powództwa E. i K. małżonków J. przeciwko T. i J. małż. G., A. G. (2), W. G. (2), G. G. (2), J. G. (1) A. G. (3) i P. G. o wydanie nieruchomości sygn. akt I C 35/08 wraz z rozgraniczeniem pomiędzy działką numer (...) położoną w D. graniczącą bezpośrednio z działką (...).

Sąd zważył, iż powództwo zasługuje na uwzględnienie w części i jako podstawa prawna roszczenia wskazał przepis art. 222 §1 k.c. w zw. z art. 209 k.c. Sąd Rejonowy uznał, że powódka J. G. (1) jako współwłaścicielka z tytułu dziedziczenia nieruchomości położonej w D. oznaczonej w ewidencji gruntów numerami działek: (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) o łącznej powierzchni 2,69 ha posiada legitymację czynną do wytoczenia powództwa windykacyjnego.

Na poparcie swojego stanowiska powołał stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 3.03.2008 r. w sprawie III CZP 3/08 (LEX nr 464699), że na podstawie art. 209 k.c. nawet jeden tylko współwłaściciel może dochodzić od osoby trzeciej roszczenia windykacyjnego, podkreślając jednocześnie, że współwłaściciele A. G. (2), G. G. (2) i W. G. (2) złożyli pisemne oświadczenia, w którym zaakceptowali wystąpienie J. G. (1) z pozwem o eksmisję J. i T. małżonków G. z gospodarstwa rolnego o powierzchni 2,61 ha położonego w D. gmina D. w sprawie sygn. akt I C 439/12 (vide: oświadczenia k. 34-36).

Sąd pierwszej instancji wyjaśnił, że z oświadczenia złożonego przez powódkę J. G. (1) na rozprawie w dniu 14 listopada 2013 r. wynika, że pozwani T. i J. małżonkowie G. posiadają tylko w siedlisku działki numer (...). Powyższemu pozwani nie zaprzeczyli i nie udowodnili, że przysługuje im skuteczne prawo do władania tymi działkami, które sprzeciwiałoby się żądaniu eksmisji.

Na pewno podstawy do oddalenia powództwa nie może stanowić powoływanie się przez pozwanych na wady prawne postanowienia Sądu Rejonowego w Przysusze o uwłaszczeniu, bowiem postanowienie to jest prawomocne i wykonalne i Sąd w przedmiotowej jest nim związany. Podstawy do oddalenia powództwa nie może również stanowić powoływanie się przez pozwanych na umowę zawartą z nieżyjącym M. G. dotyczącą użytkowania, bowiem stosownie do art. 6 k.c. nie udowodnili ani treści, ani zakresu obowiązywania takiej umowy, czyli wszystkich elementów umowy, z których wynikałoby skuteczne względem obecnych współwłaścicieli uprawnienie do władania nieruchomością.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł o częściowym uwzględnieniu powództwa.

W pozostałej części Sąd powództwo oddalił uznając, iż nie zostało udowodnione, że pozwani T. i J. małżonkowie G. posiadają pozostałe działki.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. stosując zasadę stosunkowego rozdzielania. Wskazał, że powódka poniosła koszty procesu: 500 zł opłata od pozwu, 360 zł koszty zastępstwa procesowego stosownie do § 10 ust. 2 rozporządzenia ministra sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Dz. U. nr 163 poz. 1348 ze zm.), 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa - łącznie 877 zł.

Sąd uznał, że powódka wygrała proces w 50% i należy jej się zwrot od pozwanych połowy poniesionych kosztów, czyli 433,50 zł.

Apelację od powyższego wyroku wniosła pozwana T. G. zaskarżając go w całości.

Skarżąca swoje odwołanie motywowała faktem, iż na podstawie art. 524 § 2 k.p.c. złożyła „wniosek o ponowienie procesu, który... zawiera wady prawne, gdyż J. G. (2) i J. G. (1) z domu M. córka J. i A. zostali pozbawieni zdolności procesowej.

Skarżąca wniosła też, o zawieszenie możliwości wydawania wszelkich postanowień w tej sprawie do chwili rozstrzygnięcia z sprawy w P. z dnia 26.07.1996 r. sygn. akt I NS 170/ 96.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Wniesiona przez pozwaną skarga apelacyjna nie zawiera zarzutów pozwalających na zakwestionowanie dokonanych w przedmiotowej sprawie ustaleń faktycznych. Powyższe prowadzi do wniosku, że Sąd pierwszej instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny i ustalenia te Sąd Okręgowy przyjmuje za własne.

Sąd Rejonowy prawidłowo zastosował również prawo materialne, w szczególności przepis art. 222 § 1 k.c. z którego wynika uprawnienie właściciela do żądania wydania nieruchomości. Sąd również prawidłowo powołując się na treść przepisu art. 209 k.c. przyjął, że roszczenie windykacyjne przysługuje każdemu współwłaścicielowi nieruchomości.

Podniesiony po raz kolejny zarzut, wadliwości postanowienia Sądu Rejonowego w Przysusze, w którym to sąd stwierdził uwłaszczenie nie może mieć wpływu na rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy. Stosownie do treści przepisu art. 365 § 1 k.p.c. orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Powyższa regulacja (mająca odpowiednie zastosowanie z mocy art. 13 § 2 k.p.c. do orzeczeń wydawanych w postępowaniu nieprocesowym) oznacza, że w przedmiotowym postępowaniu Sąd nie może dokonać oceny czy wskazane wyżej orzeczenie zostało prawidłowo wydane, bez naruszenia przepisów prawa procesowego i materialnego.

Jednocześnie podnieść należy, że samo wniesienie skargi o wznowienie postępowania nie tamuje wykonania prawomocnego orzeczenia, nie pozbawia orzeczenia skuteczności a tym bardziej nie uchyla jego prawomocności.

Dopiero wydanie nowego orzeczenia po rozpoznaniu skargi o wznowienie, uchylającego lub zmieniającego wcześniejsze rozstrzygnięcie, powoduje opisany wyżej skutek.

Powyższe okoliczności skutkowały decyzją o oddaleniu skarżącej wniosku o zawieszenia postępowania. Okoliczność, że pozwani wnieśli skargę o wznowienie postępowania nie uzasadnia zawieszenia postępowania w omawianej sprawie. Sprawa o uwłaszczenie pozostaje prawomocnie zakończona i jako taka nie ma wpływu na rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy w rozumieniu art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. orzekł o oddaleniu apelacji.

O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. przyznając na rzecz powódki zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym. Ich wysokość wynika z okoliczności, że pozwana wartość przedmiotu zaskarżenia określiła na kwotę 5000 zł. co skutkowało ustaleniem opłaty w wysokości 300 zł.

Na oryginale właściwe podpisy